

Kitab Daniel - Nomer Dua Puluh Lima

Muka Turunna Babilon: Hiji Petikan Nubuat ti Nebukadnesar nepi ka Belsyasar

Jeff Pippenger

2023-12-20

Ragragna Belsyasar dina pasal lima geus jadi perlambang ku ragragna Nebukadnesar dina pasal opat.

“Ka pangawasa panungtung Babul, sakumaha dina perlambang ka nu pangheulana, geus sumping putusan ti Nu Ngawas ilahi: ‘He raja, ... ka anjeun ieu diucapkeun; karajaan geus dicabut ti anjeun.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Nebukadnesar ngagambarkeun awal, sedengkeun Belsyasar ngagambarkeun ahir karajaan anu maréntah salila tujuh puluh taun, ku kituna ngalambangkeun pamaréntahan sato galak bumi dina Wahyu pasal tilu welas (Amérika Serikat), anu bakal maréntah dina mangsa nalika palacur Tirus (kapapaan) dipopohokeun.

Sarta bakal kajadian dina poe éta, yén Tirus bakal dipopohokeun salila tujuh puluh taun, nurutkeun lilana mangsa hiji raja; sanggeus tamatna tujuh puluh taun, Tirus bakal nyanyi kawas hiji palacur. Yesaya 23:15.

Ku kituna Nebukadnesar ngalambangkeun awalna Amérika Sarikat, jeung Belsyasar ngalambangkeun ahirna Amérika Sarikat. Nebukadnesar ngalambangkeun awalna tanduk Républikan jeung awalna tanduk Protestan. Belsyasar ngalambangkeun ahirna tanduk Républikan jeung Protestan.

Hukuman anu didatangan ka Nebukadnesar nyaéta “tujuh kali.” Carita ngeunaan Nebukadnesar hirup kawas sato galak salila dua rébu lima ratus dua puluh poé dipaké ku William Miller dina nerapkeun “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, sanajan anjeunna henteu ngabahas dua rébu lima ratus dua puluh éta, nyaéta anu dilambangkeun dina pangadilan Belsyasar.

Sareng ieu tulisan anu ditulis téh: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Ieu kateranganana: MENE; Allah parantos ngitung karajaan anjeun, sarta parantos ngarengsekeunana. TEKEL; Anjeun parantos ditimbang dina timbangan, sarta kapanggih kirang. PERES; Karajaan anjeun dibagi-bagi, sarta dipasrahkeun ka urang Média jeung urang Pérsia. Daniel 5:25–28.

Salian ti tafsir anu dipasihkeun ku Daniel kana tulisan misterius dina témbok, kecap-kecap “mene” jeung “tekel” ngawakilan ukuran beurat, sarta kecap-kecap éta ogé ngawakilan ajén husus tina mata uang (Budalan 30:13, Yehezkiel 45:12). Hiji “mene” téh lima puluh syikal, atawa sarébu gerah. Ku kituna “mene, mene” sarua jeung dua rébu gerah. Hiji “tekel” téh dua puluh gerah. Ku sabab éta “mene, mene, tekel” sarua jeung dua rébu dua puluh gerah. “Upharsin” hartina “ngabagi,” ku kituna hartina satengah tina hiji “mene,” sarta ngawakilan lima ratus gerah. Lamun dihiijikeun, éta ngawakilan jumlah dua rébu lima ratus dua puluh.

Rujukan panungtungan ti Sister White ngébréhkeun yén Belshazzar ditipikeun ku Nebuchadnezzar, tapi leuwih husus deui anjeunna nekenkeun pangadilan anu sarua ka duanana, sarta duanana pangadilan éta diwakilan minangka lambang tina “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Aya sawatara istilah anu dipaké ku Kitab Suci pikeun ngawakilan “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Yeremia ngawakilan éta minangka amarah Allah.

Gusti parantos nutupan putri Sion ku méga dina amarah-Na, sareng ngalungkeun kaéndahan Israél ti sawarga ka bumi, sarta henteu émut kana tumpakan suku-Na dina poe amarah-Na! Gusti parantos ngelek sakumna padumukan Yakub, sareng henteu welas asih; dina murka-Na Anjeunna parantos ngaruntuhkeun benteng-benteng putri Yuda; Anjeunna parantos ngadadakkeun eta ka taneuh; Anjeunna parantos ngotoran karajaan jeung para pangéranna. Anjeunna parantos motong dina amarah-Na anu ngagedur sagala tanduk Israél; Anjeunna parantos narik deui panangan katuhu-Na ti payuneun musuh, sareng ngaduruk ngalawan Yakub sapertos seuneu anu hurung, anu ngalalap sabudeureunana. Anjeunna parantos ngabengkokkeun busur-Na sapertos musuh; Anjeunna nangtung kalayan panangan katuhu-Na sapertos lawan, sarta meuncit sakumna anu pikaresepeun ku panon di kemah putri Sion; Anjeunna ngucurkeun amuk-Na sapertos seuneu. Gusti jadi sapertos musuh: Anjeunna parantos ngelek Israél, Anjeunna parantos ngelek sagala karaton-karatonna; Anjeunna parantos ngancurkeun benteng-bentengna, sareng ngalobaan di putri Yuda rasa duka sareng ratapan. Sareng Anjeunna parantos nyokot jauh Kemah-Na kalayan kekerasan, saolah-olah eta kebon; Anjeunna parantos ngancurkeun tempat-tempat pasamoanana; Gusti parantos nyababkeun poe-poe raya anu khidmat jeung poe Sabat dipopohokeun di Sion, sarta dina kajengkelan amarah-Na parantos ngahinakeun raja jeung imam. Gusti parantos miceun altar-Na, Anjeunna parantos nageuleuh kana tempat suci-Na, Anjeunna parantos nyerahkeun kana leungeun musuh tembok-tembok karaton-karatonna; maranehna geus ngagorowok di Bait Gusti, sapertos dina poe raya anu khidmat. Gusti parantos netepkeun pikeun ngancurkeun tembok putri Sion: Anjeunna parantos ngulur tali ukuran, Anjeunna henteu narik deui panangan-Na tina ngancurkeun; ku sabab eta Anjeunna ngajadikeun benteng luar jeung tembok ngarumpuyuk ku duka; duanana layu babarengan. Ratapan 2:1–8.

Amarah PANGERAN digambarkeun minangka “amarah tina kakeuheul-Na,” sarta amarah-Na ditumpahkeun ka duanana, nyaéta karajaan kalér jeung karajaan kidul Israél. Ku sabab éta kitab Daniel nyebutkeun aya “nu kahiji” jeung “nu panungtung” tina kakeuheul. Yermia nyebutkeun hiji “tali ukur” anu ku PANGERAN “geus dipanjangkeun,” nalika Anjeunna ngalaksanakeun amarah-Na ka umat pilihan-Na. Tali ukur éta ogé disebutkeun dina kadua Raja-raja.

Jeung PANGERAN nyarios ku jalan para nabi, abdi-abdi-Na, saur-Na, “Ku sabab Menaseh, raja Yuda, geus ngalakonan kajijikeun-jajijik ieu, jeung geus nyieun kajahatan leuwih ti sakur nu geus dipigawé ku urang Amori, anu saméméhna aya méméh anjeunna, sarta geus ngajadikeun Yuda ogé ngalakukeun dosa ku brahala-brahalana, ku sabab éta, kieu timbalan PANGERAN, Allah Israil: Tingali, Kami keur ngadatangkeun kacilakaan anu sakitu gedéna ka Yerusalem jeung Yuda, nepi ka sing saha anu ngadéngékeunana, dua ceulina bakal ngagerendeng. Jeung ka Yerusalem Kami bakal ngalegaan tali ukur Samaria, jeung unting-unting kulawarga Ahab; sarta Yerusalem ku Kami bakal dipupus sakumaha jalma mupus piring, dipupusna bari dibalikeun handap ka luhur. Jeung sésa pusaka Kami bakal

ditinggalkeun ku Kami, sarta maranéhna bakal dipasrahkeun kana panangan musuh-musuhna; maranéhna bakal jadi jarahan jeung rampasan pikeun sakabéh musuh-musuhna. 2 Raja-raja 21:10–14.

“Garis” kakambek Allah anu nya éta “tujuh kali” Musa, mimiti dipanjangkeun ka karajaan kalér (kulawarga Ahab), tuluy ka Yuda. Istilah Alkitab séjén pikeun “tujuh kali” anu dicangking tina Imamat dua puluh genep nyaéta istilah “sumebar”.

Geus Kami ogé bakal leumpang sabalikna ka maranéh dina amarah; jeung Kami, enya Kami sorangan, bakal ngahukum maranéh tujuh kali lipat ku sabab dosa-dosa maranéh. Jeung maranéh bakal ngadahar daging anak-anak lalaki maranéh, jeung daging anak-anak awéwé maranéh ogé bakal didahar ku maranéh. Jeung Kami bakal ngancurkeun tempat-tempat pangluhurna maranéh, sarta nugar patung-patung maranéh, jeung ngalungkeun bangké maranéh kana bangké brahala-brahala maranéh, sarta jiwa Kami bakal geuleuh ka maranéh. Jeung Kami bakal ngajadikeun kota-kota maranéh jadi ruruntuhan, sarta mawa tempat-tempat suci maranéh kana karuksakan, jeung Kami moal ngahémbus seungit tina kurban-kurban amis maranéh. Jeung Kami bakal ngajadikeun nagri éta taringgul; sarta musuh-musuh maranéh anu cicing di dinya bakal kagét ku kaayaanana. Jeung Kami bakal nyebarkeun maranéh ka antara bangsa-bangsa kapidir, sarta bakal ngaluarkeun pedang nuturkeun maranéh; jeung nagri maranéh bakal taringgul, sarta kota-kota maranéh bakal jadi ruruntuhan. Harita nagri éta bakal ngarasakeun Sabat-sabatna, salila éta taringgul, sarta maranéh aya di tanah musuh-musuh maranéh; enya, harita nagri éta bakal reureuh, sarta ngarasakeun Sabat-sabatna. Salila éta taringgul, éta bakal reureuh; sabab éta henteu meunang reureuh dina Sabat-sabat maranéh, waktu maranéh cicing di dinya. Imamat 26:28–35.

Paburencayna di antara bangsa-bangsa kapidir télah kalaksanakeun ka Daniel nalika anjeunna dibawa minangka budak ka Babul, dina mangsa panaklukan Yoyakim. Saterusna, salila Daniel aya di “tanah musuh,” éta tanah ngarandeg sarta ngarasakeun “poé-poé Sabatna.” Kitab Dua Babad ngabejaan ka urang yén éta jangka waktu téh nya éta tujuh puluh taunna Yermia, anu ku Daniel tuluy kahartikeun dina pasal salapan.

Jeung jalma-jalma anu salamet tina pedang ku anjeunna dibawa ka Babul; di dinya maranéhna jadi abdi ka anjeunna jeung ka putra-putrana nepi ka mangsa karajaan Persia marentah: supaya kacumponan pangandika PANGERAN ku pangantaraan sungut Yermia, nepi ka tanah éta ngarasakeun poé-poé Sabatna; sabab salila éta tanah téh ngagolér jadi suwung, éta ngajaga Sabat, pikeun nyumponan tujuh puluh taun. Ayeuna dina taun kahiji Koresy, raja Persia, supaya pangandika PANGERAN anu diucapkeun ku pangantaraan sungut Yermia bisa kacumponan, PANGERAN ngagerakkeun sumanget Koresy, raja Persia, nepi ka anjeunna ngadamel hiji pangumuman ka sakuliah karajaanna, sarta ogé nuliskeunana, kieu pokna, Kieu dawuh Koresy, raja Persia, Sakumna karajaan di bumi geus dipaparinkeun ka abdi ku PANGERAN Allah sawarga; sarta Mantenna geus maréntahkeun ka abdi pikeun ngawangun hiji Bait pikeun Mantenna di Yerusalem, anu aya di Yuda. Saha di antara maranéh, tina sakumna umat-Na? Mugia PANGERAN Allahna nyarengan anjeunna, sarta mugi anjeunna angkat. 2 Tawarikh 36:20–23.

Kecap “scattering” mangrupikeun lambang tina “seven times.” Pangadilan ka Nebukadnesar salila “seven times” hirup kawas sato, ngalambangkeun pangadilan ka Belsyasar, sakumaha digambarkeun ku kecap-kecap mistis dina témbok, “mene, mene, tekel upharsin.” Pangadilan Belsyasar digambarkeun ku tulisan leungeun anu nilaina sarua jeung dua rébu lima ratus dua puluh, nyaéta jumlah poé anu sarua nalika Nebukadnesar hirup kawas sato, sarta jumlah taun anu sarua anu diwakilan ku “seven times” dina Imamat dua puluh genep.

Pangadilan ka Belsyasar, anu dilambangkeun ku pangadilan ka Nebukadnesar, sacara simbolis digambarkeun ku “tujuh kali,” sarta duanana pangadilan éta ngawakilan hiji “ragragna Babul,” anu mangrupa lambang tina amanat malaikat kadua. Ragragna Babul anu kahiji téh nalika munara Nimrod diruntuhkeun.

Sakumna bumi téh sa basa, jeung sa ucapan. Jeung kajadian, waktu maranéhna ngumbara ti wetan, yén maranéhna manggihan hiji dataran di tanah Sinar; tuluy maranéhna cicing di dinya. Jeung maranéhna silih sebut, Hayu atuh, urang nyieun bata, sarta ngadurukna nepi ka asak pisan. Jeung bata dipaké ku maranéhna pikeun gaganti batu, ari tar dipaké pikeun adonan témbok. Jeung maranéhna nyebut, Hayu atuh, urang ngadegkeun keur urang hiji kota jeung hiji munara, anu puncakna nepi ka langit; sarta hayu urang nyieun ngaran keur urang sorangan, supaya urang ulah paburencay ka sakuliah beungeut bumi. Jeung PANGERAN lungsur pikeun ningali kota jeung munara anu keur diwangun ku anak-anak manusa. Jeung PANGERAN ngandika, Tingali, ieu bangsa téh hiji, sarta maranéhna kabéh boga hiji basa; sarta ieu kakara mimiti anu dipigawé ku maranéhna: jeung ayeuna moal aya naon-naon anu bisa dicegah ti maranéhna, anu geus dipikiran ku maranéhna rék dipigawé. Hayu atuh, urang lungsur, sarta di dinya urang ngabingungkeun basana, supaya maranéhna ulah silih ngarti kana ucapan sasamana. Ku kituna PANGERAN ngaburencaykeun maranéhna ti dinya ka sakuliah beungeut bumi: sarta maranéhna eureun ngawangun kota éta. Kajadian 11:1–8.

Dina pangadilan ka Babul, anu mangrupa pangadilan ka Nimrod, PANGERAN “nyebarkeun” para pambrontak Nimrod ka sakuliah “beungeut sakumna bumi.” Nimrod jeung para pangiringna terang yén pambrontakan maranéhna bakal nyababkeun maranéhna disebarkeun, sabab maranéhna geus ngucap yén pangdorong pikeun ngadegkeun munara jeung kota téh supaya “ngabakukeun ngaran keur urang, ulah nepi ka urang disebarkeun ka mana-mana ka sakuliah beungeut sakumna bumi.”

Dina harti kenabian, “ngaran” téh lambang tina tabiat. Tabiat anu diadegkeun ku Nimrod jeung para pangiringna kagambarkeun ku pagawean maranéhna, sabab tina buahna maranéh bakal nyaho tabiatna. Buah tina pambrontakan Nimrod, ku kituna ogé lambang tina tabiatna, nyaéta ngawangunna munara jeung kota. “Munara” téh lambang hiji garéja, sarta “kota” téh lambang hiji nagara. Ngaran para pemberontak Nimrod, anu ngagambarkeun tabiat maranéhna, nyaéta ngahijina garéja jeung nagara, anu sacara simbolis ogé digambarkeun minangka gambar sato galak.

Bagian anu ngaidentifikasi ragragna Babel ngandung ungkara “hayu” anu diulang tilu kali. Anu katilu nyaéta nalika Allah ngadatangan hukuman ku ngabingungkeun basa maranéhna, sarta nyebarkeun maranéhna ka mana-mana. “Hayu” anu kahiji téh mangrupa persiapan pikeun “hayu” anu kadua, nalika maranéhna ngadegkeun kota jeung munara maranéhna. Sanggeus maranéhna ngaréngsékeun pagawéan maranéhna dina sajarah ungkara kadua tina “hayu,” Allah lungsur

pikeun niténan sacara katémbong pambrontakan maranéhna. “Hayu” anu katilu téh hukuman, sarta “hayu” anu kadua téh ujian anu katémbong. “Hayu” anu kahiji ngawakilan kagagalan maranéhna anu kahiji, sarta sacara nubuat, tilu kali ungkara “hayu” éta nunjukkeun prosés pangujian tilu-léngkah tina Injil langgeng. Aya kénéh loba katerangan dina kasaksian ngeunaan pambrontakan jeung ragragna Nimrod, tapi urang ngan saukur keur nandaan yén dina waktos kahiji Babel (Babylon) ragrag, lambang “tujuh kali,” sakumaha diwakilan ku “panyebarar,” téh diidentifikasi. Hukuman Nimrod diwakilan ku hiji panyebarar, hukuman Nebukadnesar ku “tujuh kali” sarta hukuman Belsyazar ku “dua rébu lima ratus dua puluh”.

Tanda tangan ti Alfa jeung Omega nandakeun yén garis nubuat anu diwakilan ku pasal opat jeung lima téh nyaéta amanat hujan ahir ngeunaan malaikat kadua jeung Panjerit Tengah Wengi. Garis éta dimimitian ku runtagna Babul anu diwakilan ku Nebukadnesar, anu nandakeun taun 1798, nyaéta nalika Babul rohani (kapapaan) ragrag pikeun kahiji kalina. Tuluy dina tungtung garis éta, Babulna Belsyazar ragrag, anu nandaan mimiti runtagna Babul rohani anu lumangsung sacara progresif (kapapaan deui), dimimitian dina krisis hukum Minggu. Aya dua saksi ngeunaan runtagna Babul dina awal garis éta jeung dua saksi dina tungtungna. Logika nubuat ngakuan tanda tangan ti Mimiti Agung jeung Ahir, bari ningali yén poko runtagna Babul disaksian ku opat saksi dina garis anu diwakilan ku Daniel pasal opat jeung lima.

Dina hubungan tipe jeung antitipe Nebukadnésar jeung Bélsyazar, lamun disaluyukeun jeung poé-poé panungtungan, urang manggihan sato galak bumi dina kaayaanana nu siga anak domba diwakilan ku Nebukadnésar, tuluy, nalika éta nyarita saperti naga, urang ningali Bélsyazar. Urang ningali dina hubungan nubuat, tanduk Républikan anu dipingpin ku Konstitusi Amérika Sarikat diwakilan ku Nebukadnésar, jeung dibalikeunna Konstitusi diwakilan ku Bélsyazar. Urang ogé bakal ningali Nebukadnésar salaku parawan anu wijaksana jeung Bélsyazar salaku parawan anu bodo.

Urang bakal neraskeun paniténan urang ngeunaan Daniel bab opat jeung lima dina artikel salajengna.

“Belshazzar geus dibéré loba kasempetan pikeun nyaho jeung ngalakukeun pangersa Allah. Anjeunna geus ningali aki-na, Nebukadnesar, dipiceun ti pakumpulan manusa. Anjeunna geus ningali akal budi anu dipuji-puji ku éta raja anu sombong téh dicabut ku Anjeunna anu maparin éta akal. Anjeunna geus ningali éta raja diusir ti karajaanana, sarta dijadikeun sasama jeung sato-sato galak di tegal. Tapi kanyaah Belshazzar kana kasenangan jeung ngamulyakeun diri sorangan geus mupus palajaran-pelajaran anu sakuduna moal kungsi dipopohokeun ku anjeunna; sarta anjeunna ngalakukeun dosa-dosa anu sarua jeung anu mawa hukuman anu matak kacida ka Nebukadnesar. Anjeunna nyéépkeun kasempetan-kasempetan anu ku sih-rahmat dipaparinkeun ka anjeunna, ngalalaworakeun ngamangpaatkeun kasempetan anu aya dina jangkauanana pikeun wanoh kana bebeneran. ‘Naon anu kudu ku sim kuring lakukeun supaya salamet?’ nyaéta hiji patalékan anu ku éta raja anu agung tapi bodo dipopohokeun kalawan teu paduli.”

“Teu bahaya para nonoman kiwari anu teu maliré jeung gagabah. Panangan Allah bakal ngahudangkeun nu ngalakukeun dosa sakumaha ka Belshazzar, tapi pikeun loba jalma éta

bakal kasép teuing pikeun tobat.

“Pangawasa Babul kagungan kabeungharan jeung kahormatan, sarta dina kasombongan nu ngaraosan diri sorangan anjeunna geus ngangkat dirina ngalawan ka Allah nu ngawasa sawarga jeung bumi. Anjeunna ngandelkeun kana pananganna sorangan, henteu nyangka yén aya nu wani nyebut, ‘Ku naon maneh ngalakukeun ieu?’ Tapi waktu leungeun nu misterius nyerat aksara-aksara dina témbok karatonna, Belsyasar kakeueum ku rasa sieun sarta jadi teu bisa ngomong. Dina sajeroning sakeudeung anjeunna sagemblengna kaleungitan kakawasaanana sarta direndahkeun kawas budak leutik. Anjeunna sadar yén dirina aya dina kawelasan Hiji Pribadi anu leuwih agung ti batan Belsyasar. Anjeunna geus nyieun kaulinan tina perkara-perkara suci. Ayeuna haté nuranina hudang. Anjeunna sadar yén anjeunna geus dipaparin hak husus pikeun nyaho jeung ngalakukeun pangersa Allah. Sajarah akina nangtung écés pisan di hareupeunana, sarua écésna jeung tulisan dina témbok.” Bible Echo, 25 April 1898.